
**Stanowisko Rady Konsultacyjnej
nr 13/2011 z dnia 28 lutego 2011 r.
w sprawie usunięcia z wykazu świadczeń gwarantowanych
albo zmiany poziomu lub sposobu finansowania
świadczenia gwarantowanego (rozumianego jako wchodzące
w skład programu terapeutycznego chemioterapii
niestandardowej) „Leczenie przewlekłej białaczki limfocytowej
B-komórkowej przy wykorzystaniu produktu leczniczego
MabCampath® (alemtuzumab)”**

Rada Konsultacyjna uważa za zasadną zmianę sposobu finansowania świadczenia gwarantowanego (rozumianego jako wchodzące w skład programu terapeutycznego chemioterapii niestandardowej) „Leczenie przewlekłej białaczki limfocytowej B-komórkowej przy wykorzystaniu produktu leczniczego MabCampath (alemtuzumab)”, poprzez utworzenie programu zdrowotnego leczenia przewlekłej białaczki limfocytowej B-komórkowej odpornej na leczenie.

Uzasadnienie stanowiska

Zdaniem Rady, alemtuzumab jest opcją terapeutyczną, przeznaczoną dla wąskiej grupy pacjentów onkologicznych, cierpiących na oporną białaczkę limfocytową B-komórkową. Ze względu na ograniczone wskazania do stosowania, liczne działania niepożądane oraz wysoki koszt terapii, Rada uznała, iż alemtuzumab powinien być finansowany we wnioskowanym wskazaniu w ramach nowo utworzonego programu zdrowotnego „Leczenie przewlekłej białaczki limfocytowej B-komórkowej odpornej na leczenie”.

Tryb przygotowania stanowiska

Niniejsze stanowisko opracowane zostało przez Radę Konsultacyjną na podstawie raportu „MabCampath® (alemtuzumab) leczenie przewlekłej białaczki limfocytowej B-komórkowej. Raport ws. oceny świadczenia opieki zdrowotnej. Warszawa, luty 2011” Raport Nr: AOTM-OT-0394.

Problem zdrowotny

Przewlekła białaczka limfocytowa B-komórkowa (B-CLL) należy do grupy przewlekłych białaczek limfatycznych, które charakteryzują się zazwyczaj powolnym przebiegiem, występują u osób dorosłych, a ich częstość wzrasta z wiekiem. B-CLL jest chorobą nowotworową morfologicznie dojrzałych limfocytów, występujących we krwi, szpiku kostnym, tkance limfatycznej, innych narządach.¹

Etiologia jest nieznana, aczkolwiek blisko 10% chorych na B-CLL ma w swojej rodzinie chorego na BCLL lub inny nowotwór układu chłonnego. W drugim pokoleniu choroba występuje zwykle 10-20 lat wcześniej i ma bardziej agresywny przebieg.¹

U ponad połowy chorych w chwili rozpoznania B-CLL nie ma objawów klinicznych; stwierdza się tylko limfocytozę w rutynowym badaniu morfologii krwi. Podmiotowo, u części chorych stwierdza się niespecyficzne objawy ogólne, mogące wskazywać na proces nowotworzenia (utrata masy, gorączka o nieznannej etiologii, znaczne osłabienie, poty nocne). Przemiotowo stwierdza się przede wszystkim limfadenopatię i powiększenie śledziony, rzadziej wątroby. Rozpoznanie stawia się na podstawie wystąpienia wszystkich wymienionych kryteriów: limfocytoza krwi obwodowej $\geq 5000/\mu\text{l}$, limfocyty morfologicznie dojrzałe, a prolimfocyty i komórki limfoplazmacytoidalne stanowią $< 55\%$, limfocyty w biopsji aspiracyjnej szpiku stanowią $> 30\%$ komórek (przy prawidłowej komórkowości szpiku), monoklonalna ekspresja łańcuchów lekkich immunoglobulin, ekspresja markerów linii B (CD19, CD20, CD23), ekspresja CD5.¹

U około 30% chorych z B-CLL obserwuje się długie, nawet 10–20–letnie przeżycie, zwykle bez leczenia. U pozostałych chorych białaczka wykazuje od początku agresywny przebieg lub wczesną progresję po zastosowanej terapii. B-CLL jest najczęstszą postacią białaczki w Europie i Ameryce Północnej. Zapadalność roczna wynosi 3,5/100 000 i wzrasta z wiekiem (> 60 r.ż. wynosi ok. 20/100 000).¹

Obecna standardowa terapia

Leczenie rozpoczyna się w zależności od stopnia zaawansowania białaczki, obecności objawów choroby utrudniających funkcjonowanie oraz jej aktywności, ocenianej w okresie minimum 2 miesięcy. Wskazaniami do włączenia terapii są: wystąpienie objawów ogólnych, naciekanie szpiku kostnego (postępująca niedokrwistość lub małopłytkowość), masywna splenomegalia (> 6 cm) lub limfadenopatia (> 10 cm w największym wymiarze), ponad 50% wzrost limfocytozy w okresie krótszym niż 2 miesiące lub czas podwojenia limfocytozy < 6 miesięcy, wystąpienie powikłań autoimmunizacyjnych.¹

W terapii B-CLL stosuje się: leki alkilujące (chlorambucil, cyklofosfamid) $\pm$ prednison, złożone schematy chemioterapii: zawierające leki alkilujące $\pm$ antracykliny (COP, CHOP), analogi puryn (kladribina, fludarabina, pentostatyna), leczenie skojarzone z uwzględnieniem analogów puryn (FC, CC, FCM, CMC), przeciwciała monoklonalne (alemtuzumab, rytuksymab), chemioimmunoterapię (FCR, RCC, FluCam) oraz procedury przeszczepowe.¹

Proponowana terapia

Alemtuzumab jest to humanizowane przeciwciało monoklonalne IgG1 kappa, uzyskane metodą inżynierii genetycznej, swoiste w stosunku do znajdującej się na powierzchni limfocytów glikoproteiny (CD52) o masie 21-28 kD, która ulega ekspresji przede wszystkim na prawidłowych i zmienionych nowotworowo limfocytach typu B i T krwi obwodowej. Alemtuzumab wytworzono poprzez wstawienie do cząsteczki ludzkiej immunoglobuliny IgG1 sześciu regionów szczytowego przeciwciała monoklonalnego IgG2a, warunkujących komplementarność.²

Alemtuzumab zarejestrowany jest w leczeniu pacjentów z przewlekłą białaczką limfocytową B-komórkową, u których skojarzona chemioterapia, zawierająca fludarabinę, nie jest właściwa.²

Alemtuzumab podaje się w infuzji dożylniej, trwającej około 2 godziny. W pierwszym tygodniu leczenia alemtuzumab należy podawać zwiększając kolejne dawki – w pierwszej dobie 3 mg, w drugiej 10 mg, a w trzeciej 30 mg, jeśli każda poprzednia dawka była dobrze tolerowana. Następnie, zaleca się podawanie dawki 30 mg/dobę trzy razy w tygodniu, co drugi dzień, maksymalnie przez 12 tygodni. Na 30-60 minut przed każdą infuzją alemtuzumabu, w okresie zwiększania dawki oraz później, w razie istnienia wskazań klinicznych, pacjentów należy premedykować doustnymi lub dożylnymi steroidami oraz odpowiednimi lekami przeciwhistaminowymi i przeciwbólowymi.²

Alemtuzumab jest obecnie finansowany ze środków publicznych w ramach programu terapeutycznego chemioterapii niestandardowej.¹

Alemtuzumab rekomendowany jest w leczeniu B-CLL przez Polską Unię Onkologii, National Comprehensive Cancer Network, National Cancer Institute, British Committee for Standards in Haematology, European Society for Medical Oncology. SMC rekomenduje stosowanie w ramach NHS Scotland alemtuzumabu (MabCampath, 30 mg/ml) u pacjentów z B-CLL, u których terapia z uwzględnieniem fludarabiny nie może być zastosowana. Lek może być podawany pacjentom uprzednio nieleczonym, z delecją 17p. W porównaniu do leków alkilujących, alemtuzumab powoduje dłuższe przeżycie bez progresji. Dane w odniesieniu do pacjentów z del. 17p są ograniczone – poprawa przeżycia była wykazana w wyniku analizy podgrupy 21 pacjentów. W Kanadzie alemtuzumab jest finansowany w zależności od prowincji, natomiast nie jest finansowany w Nowej Zelandii.¹

Efektywność kliniczna

Podmiot odpowiedzialny przedstawił przegląd systematyczny obejmujący jedno badanie RCT, porównujące alemtuzumab do chlorambucylu w populacji pacjentów z delecją 17p lub 11q, oraz cztery badania obserwacyjne bez grupy kontrolnej. Badania włączone do analizy różniły się pod względem: metodyki, populacji oraz jej charakterystyki demograficznej, kryteriów włączenia i wykluczenia chorych, drogi podania alemtuzumabu, ocenianych i definiowanych punktów końcowych oraz, generalnie, charakteryzowały się ograniczoną wiarygodnością.

W badaniu RCT, w populacji łącznej pacjentów z delecją 17p lub 11q (n=75 pacjentów), wykazano istotną przewagę alemtuzumabu nad chlorambucylem w zakresie obiektywnej odpowiedzi na leczenie (zdefiniowanej zgodnie z wytycznymi NCI-WG) – ORR 10,52 (95% CI: 3,57-31,00) NNT 2. Nie wykazano natomiast różnicy w przeżyciu wolnym od progresji choroby.¹

Na podstawie badań obserwacyjnych, w grupie pacjentów opornych na fludarabinę, leczonych alemtuzumabem, mediana całkowitego przeżycia wyniosła od 14,6 do 19,1 miesięcy. Obiektywną odpowiedź na leczenie zaobserwowano u maksymalnie 34% chorych, stabilizację choroby stwierdzono u co najmniej 28% pacjentów, zaś progresję choroby u maksymalnie 44% chorych. Ponadto, u chorych opornych na fludarabinę z delecją 17p i 11q leczonych alemtuzumabem, obiektywną odpowiedź na leczenie zaobserwowano odpowiednio u 39% i 30% chorych; mediana całkowitego przeżycia wyniosła odpowiednio 18,3 oraz 22,7 miesięcy.¹

Bezpieczeństwo stosowania

Zgodnie z Charakterystyką Produktu Leczniczego MabCampath® obserwowano następujące poważne, niekiedy prowadzące do zgonu, reakcje związane z infuzją: skurcz oskrzeli, niedotlenienie, omdlenie, nacieki płucne, ostry zespół zaburzeń oddechowych (ARDS, ang. acute

respiratory distress syndrome) zatrzymanie oddechu, zawał mięśnia sercowego, arytmie, ostra niewydolność serca i zatrzymanie akcji serca.²

Po wprowadzeniu do obrotu produktu leczniczego MabCampath®, obserwowano działania niepożądane, obejmujące: zakażenia i zarażenia pasożytnicze, zaburzenia krwi i układu chłonnego (w tym ciężkie krwawienia), zaburzenia układu immunologicznego i hematologiczne, potransfuzyjną chorobę przeszczep przeciw gospodarzowi, zaburzenia metabolizmu i odżywiania, zaburzenia układu nerwowego, zaburzenia pracy serca.²

Dane z przedstawionych badań pokrywają się z obserwacjami zawartymi w Charakterystyce Produktu Leczniczego.¹

Koszty świadczenia i jego wpływ na budżet płatnika

Ze względu na niską jakość dostępnych dowodów naukowych, przeprowadzono jedynie analizę kosztów–konsekwencji stosowania terapii alemtuzumabem lub metyloprednizolonem, w skojarzeniu z rytuksymabem lub bez. Wiarygodność takiego porównania była niska. Wyniki wskazywały na niższy koszt schematu leczenia z zastosowaniem alemtuzumabu – 61 467 złotych w porównaniu ze schematem z rytuksymabem – 103 100 lub 133 322 złote w zależności od przyjętego dawkowania rytuksymabu. Analiza nie uwzględniała m.in. kosztów leczenia działań niepożądanych.¹

Analiza wpływu na system ochrony zdrowia, pomimo wielu uwag (m.in. niewłączenie kosztów leczenia działań niepożądanych, arbitralne wskazanie wartości niektórych parametrów analiz), spełniała formalne wymogi zawarte w wytycznych Agencji Oceny Technologii Medycznych. Analiza wskazywała, że w przypadku braku finansowania alemtuzumabu w B-CLL, wydatki płatnika publicznego wzrosłyby o 0,3-2,7 mln złotych w 2011 r. i 0,3-3,0 mln złotych w roku 2012, w zależności od przyjętego scenariusza.¹

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, Rada Konsultacyjna podjęła decyzję jak na wstępie.

Dodatkowe uwagi Rady

Rada uważa, że do czasu utworzenia odpowiedniego programu zdrowotnego należy kontynuować finansowanie leku na dotychczasowych zasadach.

Piśmiennictwo:

1. „MabCampath® (alemtuzumab) leczenie przewlekłej białaczki limfocytowej B-komórkowej. Raport ws. oceny świadczenia opieki zdrowotnej. Warszawa, luty 2011” Raport Nr: AOTM-OT-0394.
2. Charakterystyka Produktu Leczniczego MabCampath®